

Bhagavad-gītoje (6.46-47) Krišna atskleidė Vedų paaiškinimą apie galutinį tikslą:

tapasvibhyo 'dhiko yogī jñānibhyo 'pi mato 'dhika
karmibhyaś cādhiko yogī tasmād yogī bhavānjuna
yoginām api sarve ā mad-gatenāntar-ātmanā
śraddhāvān bhajate yo mā sa me yuktatamo mata

„O Ardžuna, jogas yra aukštesnis už visų tipų asketus, siekiančius rezultatų ir tuos, kurie kultivuoja impersonalų pažinimą, siekdami išsivaduoti. Todėl tapk jogu. Aš laikau, kad tas yra aukščiausias iš visų jogų, kuris su tvirtu tikėjimu prisirišęs prie Manęs, kuris pastoviai garbina Mane, visiškai atverdamas Man savo širdį.“

Norint suvokti santykius tarp Krišnos ir tarp jo bhaktų pirmiausia būtina suprasti pagrindą, ant kurio visi šie santykiai pastatyti. Tai yra meilė Dievui - prema. Būtent nuo meilės Dievui ir prasideda asmeniniai santykiai su Juo. Todėl dabar apie pačią meilę. Apie Meilę Dievui labai išsamiai kalbėjo Šrila Dživa Gosvamis savo „Priti Sandarbhoje“. Pradžioje jis nagrinėja, kokios problemos kamuoja kiekvieną, o po to, kaip jas išspręsti. Kiekvienas žmogus ieško laimės, anandos. Kuo jis beužsiimtų, tikslas yra laimė. Tačiau, kiek beanalizuotume materialią ar dvasinę laimę, priešime išvados, kad laimė galima tik tuomet, kai yra priti - meilė. Tai yra žmogus laimingas tik tuomet, kai myli arba yra kito mylimas. Šiuo požiūriu meilė Dievui yra aukščiau nei išsivadavimas.

Žodis priti arba meilė kilęs iš veiksmažodžio prin - patenkinti ką nors arba teikti malonumą. Tai reiškia, kad visuomet turi egzistuoti tas, kurį norima patenkinti. Priti niekada nebūna be objekto. Materiali laimė gali būti be objekto, tačiau priti niekuomet. Laimės troškimas niekuomet nėra priti objektas, todėl atsidavę jos netrokšta. Priti nepriklauso šiam materialiam pasauliui, nes ji yra Krišnos vidinės energijos esmė. Todėl jos neįmanoma paaiškinti tiesiogiai. Priti yra panaši į materialų mūsų prisirišimą prie juslinių objektų. Kad ir kiek žmogus bevalgytų, kad ir ką jis bevalgytų, prisirišimas prie valgymo niekuomet nepraeina. Lygiai taip pat poreikis tarnauti juslėms niekuomet nenuslopsta tiems, kas turi materialius polinkius. Tai yra vadinama viśaya-priti. Panašiai ir dvasinė priti, ji niekuomet nepraeina, nepriklausomai nuo aplinkybių arba nuo santykių tarp priti objekto ir to, kuris jaučia priti.